

Bajka o petici

„Bajka o petici“ Selme Karić metafora je inflacije ocjena u školstvu, gdje pritisak na savršen uspjeh umanjuje vrijednost petice, zanemaruje proces učenja i dovodi do gubitka motivacije i istinskog interesa za znanje.

◇ Bajka o petici ◇

Nekada davno u jednoj pravednoj zemlji Školskoj živjela jedna petica.

Petica je bila divna. Svi su je voljeli, svi su htjeli da se druže s njom jer je bila jako popularna i omiljena u društvu. Mnogi su uzdisali za njenom ljepotom. Ali, mnogi su znali da je nije lako dobiti, da ona baš i neće da se druži sa svima i da je nekada i nedostižna.

Ona je bila rezervisana za probrano društvo, za one dječake i djevojčice koji redovno uče, koji vrijedno rade svoje zadatke, koji učestvuju na času, koji su aktivni i koji vrijedno rade sve ono što im se da kao zadatak. E ti, takvi, učenici su uživali u njenom društvu. Ona je bila njihova najbolja prijateljica. Redovno ih je posjećivala, a oni su je voljeli i s nestrpljenjem čekali da dođe opet. Ta ljubav je bila obostrana.

Ali šta je bilo sa ostalim? Pa, i oni su je voljeli i kod njih je znala doći, posjetiti ih ali ne često, ne iz svake oblasti. Ali i tu je bila drag, dugoočekivani gost. Za njenu naklonost su se borili i oni koji su bili dobri i oni manje dobri. Tu i tamo, znala je i kod njih svratiti i to bi tada bilo pravo veselje. Ponosno su je spominjali i odrasli. Posebno su uživali kada čuju da je posjetila njihovo dijete, a i najponosniji su bili oni kod kojih je ona bila stalni gost. Istina je i to da su svi znali da je nju teško pridobiti, da je tvrd orah, da se oko nje moraš potruditi i dobro zagrijati stolicu i da ona ne pada s neba.

Ali jednog dana nadvi se strašni oblak nad zemljom Školskom. Sve se promijeni. Zavladaše neka nova, čudna vremena u kojoj svi učenici i učenice i svi roditelji pohlepno poželješe peticu. Ali šta je tu čudno i prije su je željeli?

Da, ali sada je poželješe oni koji ne uče redovno, oni koji ne rade zadaće, oni koji ne učestvuju na času, oni koji nisu aktivni i koji nikako ne vole da uče. Od tog trenutka krenuše u trku svi. Petica se toliko zbunila da nije mogla da vjeruje šta je snašlo. Sve je očekivala, ali da će biti tako popularna i tražena nije mogla ni pomisliti. Posebno je ta njena silna popularnost izazvala gnjev kod njenih prijateljica četvorke vrlodobre, trojke dobre, dvojke dovoljne i jedinice nedovoljne.

„Pa šta je s nama! Zar mi ne postojimo! ZAR SMO MI TAKO LOŠE, BEZVEZNE I NIŠTAVNE? Zar se nama niko ne raduje? Zašto svi od nas bježe? Šta smo to mi krive? I mi možemo da budemo dobre prijateljice, da vrlodobro zagrilimo vaše znanje, da dobro nagradimo vaš trud, da vam budemo dovoljan potdstrek i da vam budemo opomena da budete dobri. Zar je to tako loše, zar se to ne cijeni?“

Ali njih mnogi nisu slušali. Njihov glas niko nije čuo. Djeca su bježala od njih, izbjegavali su ih kad god su to mogli. A roditelji su djeci prijetili:

Četvorka nije za tebe!

Trojka ti nije dobra drugarica!

Dvojku više kod tebe neću da vidim!

Jedinice se kloni!

Zamrzila djeca četvorku, trojku, dvojku i jedinicu kao da su vanzemaljci, kao da su to neka zla bića koja će ih odvesti u propast.

Petica se toliko umorila od svog bježanja da bi se najradije vratila u crvenu olovku odakle je došla, sakrila se i da je niko nikada više ne vidi. Međutim, izvlačili su je za uši kada se nije dala, vukli za rukav po hodnicima, pozivali na telefon u kasne sate, prijetili joj da se nacрта kod njih...

Odjednom je morala sa svima da se druži, sa svima da bude najbolja prijateljica. Ali najgore od svega je što je morala da četvorku gurne u kraj, da trojku poklopi po glavi, da dvojku izbriše sa

mape i da jedinicu nikada više ne vidi ni blizu sebe. Postala je usamljena, iako je bila gost kod mnogih, postala je jedna blijeda sjena sebe kakva je nekada bila, bila je sve samo ne ODLIČNA.

.....

Selma Karić rođena je u Sarajevu 1981. godine. Profesorica je B/H/S jezika i književnosti i radi u Srednjoj školi za tekstil, kožu i dizajn Sarajevo.

Piše blog o vlastitim iskustvima i životnoj svakodnevnici. Posebno je interesuje uloga žene u današnjem društvu i problematika obrazovanja. S obzirom na to da radi sa djecom, a i sama je majka, smatra da je najveći izazov današnjice odgojiti i obrazovati dijete i u svojim kolumnama će pisati upravo o tim izazovima i problemima na koje nailaze svi oni koji su uključeni u te procese.

[Bajka o petici](https://www.obrazovniportal.ba/clanci/104-bajka-o-petici) - (<https://www.obrazovniportal.ba/clanci/104-bajka-o-petici>)

Tags

Pučavanje

Collections

Autorski tekstovi

Objava